

Izhaja
v ponedeljek
in petek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Posamezna številka
1 Din.

Račun poštno-čerkovnega
zavoda štef. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravnništvo:

Celje

Strossmayerjeva ulica 1.
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglasil po tarifu.

Telefon int. štef. 65.

Lužiški Srbi.

Zadnjo soboto je priobčila graška »Tagespost« sledeč, vsekakor zanimiv članek:

Gotovo ni nikak slučaj, da se razpravlja v Jugoslaviji baš sedaj, ko stojimo pred ponovnim obravnavanjem manjšinskega problema v Društvu Narodov, problem lužiških Srbov. Da se spozna, kak namen je bil zvezan s predavanji Jana Skale, izdajatelja berlinskega lista »Kulturwehr«, v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu, je treba samo pomisliti, da ga je na to predavateljsko turnejo povabila Narodna Odbrana, znana nacionalistična bojna organizacija. Posebno veliko navdušenje se je pokazalo v Ljubljani, kjer so izražali svoje simpatije za krvne brate Srbe v Nemčiji na ta način, da so besno napadli vse, kar je nemškega. Da se v tej zvezi tudi slovenski listi niso mogli vzdržati, da ne bi priobčili neke »pesmi« (narekovaji tudi v nemškem tekstu) predavatelja, v kateri ta označuje Nemce kot »peklenkega sovražnika« (narekovaji kot prej tudi v nemškem tekstu), morda temu potujočemu apostolu Srbov tokrat ni bilo prijetno, ker je v svojih predavanjih očitno povdarjal lojalnost svojih srbskih rojakov do Nemčije. V ostalem je seveda pazil na to, da je vzbujal v svojih poslušalcih prav neprijazno in pristransko razpoloženje napram Nemčiji in nemškemu narodu. Da človek se je poslovil od njegovega predavanja z občutkom, da se tu ustvarja namenoma in načrtoma Nemcem sovražna atmosfera in da se pripravlja odklonitev vseh glavnih zahtev (nemških) narodnih manjšin na ženevskih konferencah.

Nemcem sovražna tendenca se kaže (v Skalovih predavanjih) tudi v tem, kako je Skala zmrcvaril zgodovino »največje slovanske tragedije« (narekovaji v nemškem tekstu), ki jo predstavlja kot premišljeno posledico stoletne nemške raznarodovalne politike. Že Karl Veliki da je zlorabil vzvišeno idejo krščanstva, da je Slovane na vzhodnih mejah Nemštva kar kupoma pobijal. Kar da se že takrat ni udalo, je nasiloma opravila reformacija in kasneje Friderik Veliki, ki sicer osebno ni maral nemščine, je pa srbski naraščaj tiral v nemške šole in da jih je nasiloma germaniziral. Skozi stoletja da je bila Srbom prepovedana naselitev v mestih in jim je bil onemogočen vsak vstop v uradniško

službo, da, niti obrti se niso smeli učiti. Na ta način da se je posrečilo obdržati neuki kmečki srbski narod na tleh, zmanjševati število onih, ki so se so zavodili svojega rodu do današnje številke 170.000 duš. Tudi danes da nima v Nemčiji nikdo volje, da bi izpeljal najpreprostejše kulturne zahteve Srbov; tako da se mora ugotoviti, da ni na celem ozemlju, kjer stanujejo Srbi, niti enega srbskega šolskega nazreda. Sprloh da nočejo Nemci Srbov niti priznati za narodno manjšino, ker da ti nimajo nobene organizirane istorodne države za seboj. Ker da Srbi nalete v svoji domovini povsod na gluha ušesa, se morajo obrniti na one brate, ki so imeli več sreče in žive danes v svobodnih državah, naj ne pozabijo na mali lužiško-srbski narod in naj ga rešijo pred uničenjem.

Človek se nehote vpraša, nadaljuje »Tagespostin« člankar, kak namen se naj doseže s takimi napadi. (In parenthesis: čitatelji so morda opazili, s kako mojstrsko hinavščino pretvarjajo Nemci bridko resnične Skalove zgodovinske navedbe v — krvavo krivične očitke na svoj naslov!) Nemško-jugoslovansko prijateljstvo se s tem gotovo ne pospešuje. (Op. prest.: Pazite na to nemško obolost! Samo troje predavanj za žal resnično vsebino za došča, da je »zblizanje« obeh držav ogroženo! To nas mora spominjati tudi na nedavni obisk nemških avtomobilistov, ko so se ti ljubi gostje pripekljali k nam z »Südamarkinimi tiskovinami... Gospoda k nam manjvrednim kmetom!) Da, zdi se nam, da bodo zginiti zadnji sledovi našega zblizanja! Da te manifestacije (mišljena so Skalova docela nedolžna predavanja) niso bile samo slučajna improvizacija, kaže to, da so bila odklonjena predavanja dr. Josipa Vilfana, bivšega slovenskega poslanca v rimskem parlamentu in visokozaslužnega predsednika ženevskih narodnostnih kongresov. (Op. prest.: Oboje seveda ni v nobeni zvezi med seboj.) Tako se najbrže nič ne motimo, ako spravimo predavanja Jana Skale v zvezo ne le s splošnim političnim položajem, temveč tudi z manjšinskimi predlogi, ki sta jih stavila v Ženevi Stressemann in Dandurand. Ostri napadi in obdolžitve Skalove so gotovo nameravale odreči nemškemu zunanjemu ministru Stressemannu moralno pravico nastopati kot zagovornik narodnih manjšin, ker Nemčija ni le skušala z vso

silo uničiti narodnih manjšin (Op. prest.: Mislimo samo na Poznanjsko pred vojno!), temveč da jih tudi še danes na vse moč zatira. Potem pa bi se naj otvoril boj proti glavnim zahtevam narodnih manjšin na narodnostnih kongresih: proti narodni autonomiji, posebno proti kulturni autonomiji. Vodje lužiških Srbov tožijo istotako kakor koroški Slovenci, da se jim ne da narodnih šol, nočejo si pa zgraditi narodnega šolstva v okvirju kulturne autonomije. Nemška država bi naj po njihovih željah take šole uredila in vzdrževala in bi naj proti volji starišev pošiljala otroke v te slovanske narodne šole, ki bi jih naj upravljali kakor srbski ali slovenski narodni sveti... Na ta način bi ostali Srbi in Slovenci v vlogi večno nezadovoljnih in večno zahtevajočih, med tem ko bi sedela nemška država navzlic vsej kulanci večno na zatožni klopi pred evropsko javnostjo. Teh nezadovoljnih nič ne moti to, da bi morala nemška država nositi vso skrb in odgovornost za slovanske šole.

Vzpričo takih slabo prikritih namenov ne moremo dovolj krepko svariti pred tem, da bi pustili pasti svoje temeljne zahteve po svobodi narodnega izpovedanja in po kulturni autonomiji. Da, niti dela teh svojih zahtev ne smemo žrtvovati. Zunanje-politično pa pomenjajo Skalova predavanja in prepoved Vilfanovih predavanj (!) težek poraz nemško-jugoslovanskih približevalnih poskusov.

Tako ta članek, Stališče glede šolstva na Koroškem in v Lužici je dovoljen dokaz večno enake nemške nasilnosti in hinavščine. Očividno je, da smatrajo Nemci doma slovanske manjšine za drugovrstne državljane, za helote. Oni plačujejo sicer davke, služijo vojake — toda pravic nimajo nobenih. Kakor v stari Avstriji, tako v novi in tako v materi Nemčiji... Njeni slovanski državljani naj si zidajo in vzdržujejo šole za svoj denar; da ne bo v njih dosti otrok, zato skrbi nadmočna državna in zasebna propaganda za nemško kulturo in moč, in pa prepričanje ljudi, da hodijo otroci v ljudsko šolo samo zato, da se nauče nemščine. Za Nemce v inozemstvu je pa kulturna autonomija igrača. Oni so po večini gosposki, kapitalistični sloj, ki si z lahkoto zida šole; kar ne zmorejo sami, dá bogata domovina. In ker mi vse to vidimo, smo sovražniki nemškega naroda...

Politične in razne druge vesti.

Krvava bilanca berlinskih nemirov.
V bojih med policijo in komunisti v Berlinu od 1. do 4. maja (komunisti se namreč niso zadovoljili samo z nemirji dne 1. maja) je bilo doslej 21 mrtvih in 115 težko ranjenih. Število lahko ranjenih se ne da dognati, ker se ranjenci ne javljajo. Samo v noči med petkom in soboto je bilo v predmestju Neukölln 5 mrtvih in veliko število ranjenih. Pri počestnih bojih je bil tudi ubit nek avstralski socialistični žurnalist, ki se je podal kljub svarilu policije v ulice, kjer se je streljalo. Obsedno stanje, ki je proglašeno nad Berlinom, bode ostalo najbrže še cel tekoči teden v veljavi. Zaprtih je 3000 komunistov. Ujeti so enega od organizatorjev teh nemirov, nekega Rusa, ki je vodil boj s streljem po istih metodah kakor so boljševiki zavzeli Petrograd. Ker je pri teh nemirih vobče videti zvezo z Rusijo, bo Nemčija vložila proti taki propagandi v Moskvi oster protest.

d **Snežni metež** so imeli v soboto v Gornji Italiji, osobito v predalpskih krajih. Nastopil je precejšniji mraz.

d **Atentat v Litvi.** V litevskem mestu Mariampolu so vrgli v soboto zvečer neznan storilec bombo proti policijskemu poslopu. Več policijskih uradnikov in moštva je bilo ranjenega. Vlado krogi trde, da je to delo socialistov.

d **Novi jugoslovanski poslanik v Washingtonu,** Slovenec dr. Pitamic dospe danes na francoskem parniku »Ile de France« v Novi York.

d **Poskušeni atentat na Pribičevića?** V noči med soboto in nedeljo, poroča ljubljanski Slovenski list, je našel Svetozar Pribičević ob 1. ponoči v svojem stanovanju nekega neznanca. Posrečilo se mu je alarmirati policijo, ki je neznanca aretirala in našla pri njem revolver. Ali gre za tatvino ali pa za kak poskušani napad na Pribičevića, še ni dognano.

Nova avstrijska vlada se je po dolgi, celih 5 tednov trajajoči krizi sestavila znova iz krščanskih socialcev, agrarcev in vsnemcev. Ministrski predsednik (zvezni kancelar) je kršč. socij. inž. Streeruwitz, podpredsednik pa znani koroški inž. Vincenc Šumi, rojen zilski Slovenec.

d **Morilec Ristovića,** beograjskega žurnalista, ki je bil lani v Zagrebu ustreljen, železn. ključavničar Šunić je dobil 15 let ječe.

Oče Kondelik in ženin Vejvara

Češki spisal Ignát Herrmann.

56

Z avtorjevimi dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Bilo je v začetku oktobra popoldne, ko je mojster po obedu že davno odšel in je gospa Kondelikova sama merila in strigla platno na raztegnjeni mizi, da ne bi stroja dolgo časa počivala. Šivilja je šla ven, da nakupi malih gumbov, sponk, trakov in druge drobnarije. Pepica je bila pri modni šivilji, da bi poskusila obleko.

Tu se je oglašil v kuhinji zvonček in ko je Katinka odprla, je zazvenel neki tuj, oster ženski glas:

»Ali je gospa Kondelikova doma?«

Gospa Kondelikova je položila škarje na mizo in je pogledala k vratom. Ob teh nedeljah so imeli pogosto obiske, glavno ženske, toda danes ni pričakovala nobenega. Ni poznala glasu in to motenje ji ni bilo ljubo. Toda potrkalo je že na vrata s koščeniimi prsti in gospa Kondelikova se je hitro oglašila:

»Dalje!«

V sobo je stopila postarana, dolga, suha, koščena ženska, zgrbljenega, grdega, z rdečimi lasmi pokritega obličja, v staromodni, obnošeni in precej zamazani obleki, ki pa je hotela biti

vkljub temu paradna. Dolge, suhe, koščene roke so tičale v polrokovicah.

Neznanka je oprezno zaprla za seboj vrata, napravila gledališki poklon in je rekla:

»Gospa Kondelikova, prosim?«

Gospa Kondelikova je nehote prišla škarje. Prihod te neznanice je osupnil. Čut nejevolje zaradi motenja se je spremenil naglo v negotov strah pred nekaj nepovabljenim in neizmerno zopernim. In le iz navade, ker je že tolikokrat v življenju odgovorila na podobno vprašanje, je rekla neznanici:

»Prosim, s čim naj vam postrežem?«

Toda pri tem je trdno držala škarje kakor v obrambo.

Neznanka je stopila naprej.

»Prosim, ali je gospa Kondelikova sama doma?«

Gospa je pokimala in s tem pritrčila.

»Ali ni gospodična hčerkica tu?«

Gospoj Kondelikovi je bilo neizrečeno tesno.

»Ni«, je odgovorila kakor prisiljeno. »Kaj pa je, prosim...?«

»Tako prosim!« je rekla neznanica z glasom, kot da bi hotela reči: »Saj boš že slišala«. Posegla je v malo torbico, ki ji je visela na leví roki, brskala je nekaj časa v nji, slednjič je potegnila ven nekako osminko papirja, podala ga je gospoj Kondelikovi in je vprašala:

»Prosim, ali ste to vi — ali je to gospodična hčerkica?«

Gospa Kondelikova je posegla po papirju — roka se ji je malo tresla — odprla je — prebrala prvo vrstico.

Bil je listek, ki je z okrašenimi črkami naznanjal zaroko Pepice Kondelikove z Vejvaro. Kako naj ne bi tega poznala? Pred nekaj meseci so to razpohljjali.

»Da, to se tiče moje hčere«, je pritrčila gospa Kondelikova in je gledala uprto na neznanico. »Toda s čim naj vam torej postrežem, gospa — ali gospodična — ne vem, s kom imam čast...«

»Gospa — gospa«, je rekla neznanica; »vdova po oficijalu Mukšnablu von Wiesengrün — in da naravnost povem — gospodinja gospoda Vejvare.«

»Toda gospod Vejvara stanuje...«, je hotela oporekati gospa Kondelikova.

»Da, da«, je prikimala z glavo gospa Mukšnablova, »sedaj ne stanuje

več pri nas. Toda stanoval je, gospa — cela tri leta je stanoval...«

Gospa se je ozrla po stoleh, ker ji dosedaj še ni bil ponujen stol, da bi sedla. Sedaj je gospa Kondelikova to napravila.

Gospa je sedla, zamahnila je z roko domači gospodinji, da bi tudi sedla, in jo je gledala prodirajoče.

Gospoj Kondelikovi je bilo tesno pred tem pogledom.

»In želite, prosim?«

»Torej gospodična Kondelikova misli vzeti gospoda Vejvaro?«

»Da, saj je natisnjeno«, je rekla z gotovostjo gospa Kondelikova.

»Moj Bog«, je vzkliknila gospa Mukšnablova skoro posmehljivo.

»Sedaj se tiskajo take stvari! In ravno zato sem prišla h gospoj Kondelikovi kot mati k materi in jo hočem vprašati: Kaj naj se pa zgodi z mojo hčerkjo, ako vzame gospod Vejvara gospodično Kondelikovo?«

Tu imaš! Kakor da bi tresčila strela poleg gospe Kondelikove. Toda strela je zato preslaba beseda. Bilo je hujše, zdelo se ji je, kakor da bi se pod njo zemlja odprla. Hči! Tu je neka druga hči — in Vejvara — moj Bog, kaj bo sedaj gospa Kondelikova slišala? — Zmanjkalo ji je sape, vendar se je trudila, da bi ohranila miren obraz in komaj je spravila iz sebe:

Domače vesti.

d Županstvo občine Prekopa pri Vranskem je poslalo dverni pisarni Nj. Vel. kralja Aleksandra I. sledečo brzojavko: Zavedajoč se velikega kulturnega in gospodarskega pomena slovenske univerze v Ljubljani, zahvaljujemo Vaše Veličanstvo, da je blagovolilo odlikovati našo univerzo v Ljubljani s tem, da se sme nazivati z visokim imenom Vašega Veličanstva. Župan: Ludovik Košir.

d Občekoristna uradniška stavbna zadruga v Celju ima svoj redni občni zbor v sredo, dne 15. maja ob pol 8. uri zvečer v gostilniških prostorih Narodnega doma v Celju.

d Regulacija Savinje. K svojemu poročilu o tej zadevi v zadnji številki še dostavljamo, da utegnejo pripravljala dela še trajati kakšna dva meseca, na kar se bode pričelo z regulacijskimi deli, ki utegnejo trajati kakšna tri leta. K pripravam spada tudi še to, da se občine Teharje, Petrovče in Škofjavanjsko končno izjavijo glede svojih prispevkov, ki bi skupno znašali kakšnega pol milijona dinarjev.

d Triglavan! Redni mesečni sestanek starešinstva »Triglava«, celjskega starešinskega poverjenstva, se vrši v petek 10. maja t. l. ob 20. uri v klubovi sobi Celjskega doma. Pridite polnoštevilno, zlasti Celjani. Obenem opozarjamo, da napravijo starešine J. N. A. D. »Jadran« iz Ljubljane izlet na Celjsko kočjo na praznik vnebohoda ter nas vabijo, da gremo z njimi. Odgovorimo se prijaznemu vabilu in pohitimo ali takoj zjutraj po prihodu ljubljanskega vlaka ali pa opoldne na Celjsko kočjo.

d Snaženje uradnih prostorov na mestnem magistratu. Vsled snaženja uradnih prostorov mestnega magistrata bo mestni urad v **ponedeljek, dne 13. majnika t. l. popoldne in v torek, dne 14. majnika t. l. cel dan zaprt**. Stranke, ki so povabljene za 13. maja t. l. popoldne in za 14. maja t. l. k mestnemu magistratu, se naj zglasijo v sredo, dne 15. maja t. l. ob navadnih uradnih urah.

d Autoomnibusni vozni red. Iz Celja vozijo sedaj štirje autoomnibusi: vranski, dobrnski, vitanjski in mariborski. Poslužujejo se jih tudi tujci, dasi imajo s tem sitnosti, ker ne najdejo takoj voznega reda. Povpraševanje pri domačinih pa tudi ni vedno uspešno, ker ti sami ne vedo natančno, kedar vozijo autoomnibusi. Temu bi se vendar dalo lahko odpomoči. Vsa štiri podjetja naj postavijo kje pri kolodvoru tablo na vidnem mestu z voznimi redi. Da se to tudi obesiti ali v kolodvorski veži in na peronu nalepiti, samo da bodo vozni redi vidni.

d Nabavljalna zadruga državnih uslužbencev v Celju sklicuje za petek,

»Kako to mislite, prosim, vaša gospodična hčerka: kaj je z gospodično hčerko in...«

Hotela je reči: in z gospodom Vejvaro? — toda tega že ni mogla izgovoriti. Gospa ji je pomagala:

»In z gospodom Vejvaro? Da povem naravnost gospa Kondelikova: mislila sem vedno in še danes mislim, da gospod Vejvara in moja hči...«

»Kaj je gospod Vejvara kaj obljubil?« je viknila gospa Kondelikova. »Ali je s čim vezan na vašo gospodično hčer?«

Gospa je potegnila rami skoro k ušesom in jih zopet spustila: skoro počilo je.

»To se pravi, kakor se vzame. Sedaj se dobijo gospodje, ki sploh ne pripoznajo nobene dolžnosti. Sedaj je to popolnoma drugače, kakor je bilo včasih. Ah, moj Bog, ko je hodil za menoj moj rajnik Oktavian — —«

»Toda oprostite, gospod Vejvara ni nikoli omenil ničesar«, je pretrgala nestrpno gospa Kondelikova retrospektivno postransko stvar gospe Mukšnablove.

Ta je dvignila suhi kazalec v višino čela in je rekla kakor diplomat:

»Verjamem, draga gospa Kondelikova, da ni omenil. Čemu pa bi omenil, ko izpreza in začčenja drugod. To bi bil lep jurist! In posebno, ko je takim gospodom povsod nastavljen!«

ZVEČER za namakanje

ZJUTRAJ za izkuhavanje

Schichto

terpeninovo milo

pa je pranje gotovo!

dne 10. t. m. ob 20. uri v restavraciji Narodnega doma izredni občni zbor z dnevnim redom 1. Sprememba pravil. 2. Odobrenje popravljene bilance za 1928. 3. Slučajnosti.

d *Vitanjski autobus* vozi od 1. maja dalje ob 6. uri iz Celja in privozi v Vitanje ob 7. uri zvečer.

d *Zgubila je ga. Elza Zorko iz Gaberja št. 134* dne 20. aprila t. l. od doma d o glavne ceste v Gaberju ročno torbico z gotovino 150 Din in razno zlatino v skupni vrednosti 700 Din. Dotična, ki je torbico našla, se poziva, da jo v doglednem času vrne, sicer se jo bo policijsko zasledovalo, ker se je zvedelo za osebo, ki je to videla.

d *Iz poštne službe*. Premešeni so: Roza Šuen iz Loč pri Poličanah v Maribor, Lovro Petovar iz Ivanjkovcev v Ljutomer, Jos. Kapel iz Mislinj v Celje, Ivan Jelen iz St. Petra v Sav. dol. v Celje, Jos. Zitterer iz Štor v Celje, Angela Šarb iz Ljubljane v Gornji-grad in Matija Kovšek iz Ljubnega v Celje.

d *Umrl* so v Celju: 3. maja v bolnici 14-letni Franc Vrabčič, delavec sin iz Šmartnega na Dreti; 2. maja v Invalidskem domu 43-letni invalid Jernej Razhoršek.

d *Iz celjske policijske kronike*. Zgube. Izgubljen je bil v mestu poročni prstan z datumom 26. 12. 1926 in imenom »Fric«. Nadalje je bil izgubljen vijolinski lok. Pošteni najditelji naj se zglase na policiji. — Zatekel se je k gospe Zinki Koštomarjevi v Gaberju 78 prilično 4 kg težak purman. Lastnik se naj tam zglasi. — Dve ovadbi radi prometnih prestopkov. Nek mizarški pomočnik iz Lokrovca je bil ovaden, ker je sinoči v Gaberju kolesaril brez luči, mehanik Sukič Štefan pa radi tega, ker se je vozil v Vojnik in nazaj z motorjem, ki ni imel evidenčne številke.

d *Svinjski sejem v Celju v soboto, dne 4. maja 1929*. Dogon 240 komadov raznovrstnih prašičev, večinoma ple-

menjskih. Cena je bila pri komadu približno po starosti za vsak mesec po 100 Din. Kupčija je bila precej živahna; kupev je bilo dovolj in se je prodalo preko polovico na seiem pripepljanih prašičev. — Čudno pa je, da se v Celju ne morejo navzlic vsej reklamni uživetvi sejmi z govejo živino. Danes na pr. bi se moral vršiti mesečni goveji sejm, pa ni bilo nobenega obiska.

d *Gasilski dan v Celju*. Kakor čujemo, so predpriprave za gasilski dan, ki se vrši dne 2. junija 1929, v polnem teku. Nadejamo se, da bode letos prišlo vendar do tako zaželjene ustanovitve rešilnega oddelka, kojega gotovo vsi sloji prebivalstva težko pogrešajo. Gospe, katerim je poverjeno nabiranje darov za tobožo, so že prejele potrebne nabiralne pole in se bodo v prihodnjih dneh oglašale pri celjskem občinstvu. Prostovoljno gasilno društvo naproča že zdaj vse spoštovane somošane, da blagovolijo morebitne darove odnoso dobitke za tobožo oddati najkasneje do 15. t. m. pri tvrdki J. Jellenz v Celju, ker se bo en del teh darov v izložbi razstavil. Darila šestvin in pijače naj izvolijo darovalci v nabiralni poli točno označiti in se naprošajo, da oddajo iste šele na dan slavnosti v dopoldanskih urah v gasilskem domu na magistratnem dvorišču, desno.

K moderni toaleti

spadajo v prvi vrsti mo. crni čevlji, katere vam nudijo največji izbiro, najboljši kvaliteta in po najnižjih cenah

veletrgovina

R. Stermecki, Celje.

Svetel 115 Din, boks 159, ševro 202, lak 198, sivi in beš 198, boljši 237, fini 270, platneni 89, buržunasti 99, modni opanki 120 Din. Velika je tudi izbira v čevljih in polčevljih za gospe. Oglejte si izložbe in ogrojno znelogo. Nakup neprisljen.

d *Iz Šmarjete pri Rims. Topicalni* poročajo: Te dni se je razbil ob ostanke bivše brvi čez Savinjo nek splav iz Zg. Sav. doline. Eden splavar se je ujel za mostni steber, ob katerem pa so ga tako stiskali ostanke splava, da je obupno klical na pomoč. Rešili so ga z vrvmi iz Savinje. Drugi splavar se je sam rešil na suho.

d *Iz poštne službe*. Za pogodbene poštarje (ice) so nastavljeni (e): Joško Kert v Dravogradu, K. Boh v Mislinjah, Hermina Jezernikova v St. Pavlu pri Preboldu, Anica Dolenskovala v Loki pri Zidanem mostu, Iv. Marovt v Ljubnem. — Reduciran je služitelj Vincenc Prevalnik v Celju.

d *Točo* so imeli prvega maja zvečer v Prekmurju. Po ozimini in vrtovih je napravila precej škode.

d *Izvirna slovenska opera »Črne maske«* g. Marija Kogoja bode doživela jutri v Ljubljani krstno predstavo. V vlogi glavnega junaka Lorenza nastopi g. Robert Primožič.

d *Smrtno se je ponesrečil* 22-letni vojak Furek iz Maribora v Črnučah pri Ljubljani. S tovarišem Potočnikom, tudi vojakom pri avtomobilskem oddelku v Ljubljani, sta napravila včeraj »črno vožnjo« z motorjem nekoga podporočnika, ki je bil na dopustu v Mariboru. Ko sta se vračala, je

motor na ovinku v Črnučah izpodrnil in vozača sta z motorjem vred padla. Furek je priletel z glavo na kamen, si zlomil tilnik in dobil težko rano na glavi. Umrl je prej ko so ga spravili v bolnišnico. Potočnik si je zlomil nogo. Nesreča se je zgodila vsled predrzno nagle vožnje.

d *Glasbena Matica v Mariboru* obhaja 8. in 9. maja desetletnico svoje ustanovitve. V sredo zvečer se vrši koncert Maticne glashbene šole, 9. maja (na Križevu) razvitje pevske zastave, razdelitev častnih diplom in zvečer koncert.

d *Razstava perutnine in kuncev*. Z ozirom na omejen prostor in določeno število kletk, ki so namejene za razstavo perutnine in kuncev o priliki letošnjega velesejma, ki se vrši od 30. maja do 9. junija t. l., se pozivajo vsi oni rejci, ki se žele razstave udeležiti, da to čimprej store. Razstavni pogoji so bili objavljeni v 7. številki »Kmetovalca« in ti so: 1. Perutnino je poslati najkasneje do srede, 29. maja dopoldne na razstavo, ker trajajo ista le do 3. junija, kunce pa je prinesiti do točka, 4. popoldne. Razstava kuncev traje do 9. junija, 2. Perutnina se razstavi v skupinah (1 petelin, 2 kokoši); slično tudi race, pure in gosi; golobe po parih, kunce pa ali posamezno ali pa z družinami. Pri perutnini so izjemno dovoljene tudi večje skupine. 3. Vsak razstavljalec kokoši naj pošlje v poučne svrhe tudi po pet jajc od istih živali (v poučne svrhe). 4. Kmetijska družba in Velesajmska uprava ne jamčita za morebitni pogin živali pri prevozu ali na razstavišču, če ga nista sami zakrivila. 5. Vse razstavne živali se lahko na razstavi prodajo (10% izkupičk gre v korist perutninarskega odseka). Stroški za razstavo (dovoz in odvoz gre na račun razstavljalca). — Pošiljke je označiti kot »razstavno blago« na Velesajmsko upravo, vsled česar je dovoljena polovična voznina.

6. Vsak razstavljalec plača od kletke po 5 Din za prehrano živali. Za večje skupine se določi poseben znesek. 7. Kdor se hoče razstave udeležiti, naj se čimprej javi pri Kmetijskemu združenju, da mu določijo prijavnice pole. Na prijavnih polah je zabeležiti tudi starost živali. — Prijave za razstavo se sprejemajo najkasneje do 9. maja t. l. — Odbor perutninarsko-kuncerejske razstave.

d *Občni zbor Vinarskega društva za Slovenijo*, ki je bil prvotno določen na 11., 12. in 13. maja, je zaradi občen zbor Sadjarskega društva za Slovenijo, ki se vrši dne 12. maja na Bledu, preložen na 25., 26. in 27. majnika, z istim vspehom. Zbor se vrši, kakor znano, v Krškem.

d *Sedemdesetletnico* je praznoval 3. t. m. gvardijan minoritskega samostana v Ptujju in dolgoletni župnik ptujjske župnije Sv. Petra in Pavla p. Alfonz Svet, žalski rojak. Ker je jubilar član Narodne čitalnice v Ptujju, odkar tam deluje, od l. 1889, mu je to najstarejše ptujjsko narodno društvo priredilo 2. t. m. malo domače slavje. Še na dolga leta!

d *Autobus zgorel*. Blizu Gornje Sv. Kungote se je vnel autobus, last gosp. Smonika. Potniki so se še mogli rešiti, autobus pa je popolnoma zgorel. Škode je 80.000 Din.

d *Obvestilo*. Cenj. damam in gospodam vljudno naznanjam, da je dospele najfinejše angleško fresko poletno blago za plašče in kostume. F. Meško, Celje.

d **Odlikovanje.** G. Josip Turk, bivši ljubljanski župan, je odlikovan z visokim redom češkega Belega orla. Odličje mu je v soboto na slovesen način izročil v dvorani ljubljanskega magistrata češki konzul g. dr. Resl.

d **Tujsko-prometna zveza za mari-borsko oblast** je imela v soboto v Mariboru svoj občni zbor, na katerem je bil mesto bivšega velikega župana g. dr. Otmarja Pirkmajerja, ki slušbuje sedaj v Beogradu, izvoljen za predsednika sekcijijski svetnik pri velikem županu g. dr. Franc Ratai.

d **Nov način molže krav.** Na mari-borski vinarski in sadjarski šoli se je vršil včeraj ob navzočnosti zastopnikov časopisja, posestnikov in strokovnjakov poizkus molže krav z Eglovim aparatom, ki je prijetno presenetil prisotne. Z Eglovim aparatom se more namreč na enostaven način, brez motornega pogona itd. molsti naenkrat po več krav in aparat lahko vsakdo upravlja. Aparat je izum nemškega inženjerja Franca Egla in je v Nemčiji že zelo razširjen. V nekaj minutah je mogoče pomolsti z njim vsako kravo. Vrh tega ta način molže zelo prijetno vpliva na kravo. Prednost tega aparata pa obstoji tudi v tem, da je pomolženo mleko absolutno čisto in brez bakterij in da lahko upravlja aparat tudi mladina. Zato je ta aparat tudi priporočljiv za male posestnike, ki imajo po 2—3 krave, še bolj pa seveda za večje posestnike. Glede na potrebno higijeno pri proizvajanju mleka in na vedno dražjo delovno silo v kmetijstvu priporočamo našim kmetovalcem, naj tudi oni uvedejo ta enostavni in koristni moderni način molže.

Dr. Josip Čerin

specijalist za ženske bolezni in porodništvo

se je v Celju naselil in ordinira od ponedeljka 6. maja dalje dnevno od 9. do 11. in od 14. do 16. ure v Celju, Breg, vila Janič.

d **Carinski spor z Avstrijo radi uvedbe novih veterinarskih predpisov** je končan v tem smislu, da ostane pri dosedanjem načinu uvoza mrtvih svinj.

d **Nov zdravnik v Mislinji.** Pri zdravniški zbornici v Ljubljani je vpisan zasebni zdravnik dr. Ludvik Šinkovic v Mislinji.

d **Na progji Novska—Brod** se je izročil včeraj drugi novi tir prometu. Sedaj imamo tedaj od Novske do Beograda dvotirno železnico. Od Novske pa vodita, kakor znano, dve enotirni progji v Zagreb, ena preko Siska, druga pa preko Moslavine in Dugog sela.

d **Včerajšnji nogomet.** V Ljubljani je zmagalo »Primorje« na prvakom v mari-borski oblasti I. SSK »Mariborom« v razmerju 7 : 3 (3 : 2). Ljubljanska kritika pravi, da je bil »Maribor« tehnično in kombinatno boljši, ali Ljubljančani so bili »prodornejši«. — V Celju je nabil mari-borski »Rapid« Atletike« v razmerju 5 : 1. »Rapidovci« so bili v absolutni premoči, kar se kaže tudi v doseženem rezultatu igre. — Prava senzacija pa je bila včerajšnja nocojmetna tekma med reprezentancama Dunaja in Zagreba na »Concordijinem« igrališču v Zagrebu. Tekme se je udeležil tudi zagrebški župan dr. Skuli in preko 8 tisoč ljudi. Zagrebčani so zmagali v lepi igri proti Dunajčanom z 2 : 1. Lahko si je misliti navdušenje zagrebške publike!

d **Grozna eksplozija dinamita.** V soboto okoli 3. ure popoldne se je dogodila v kamenolomu »Skrlj« pri Batini, blizu Belja, dinamična eksplozija, pri kateri je bilo 7 delavcev ubitih, več pa težko ranjenih. — Kamenolom je last novosadske tvrdke Guttman & Frank. V soboto popoldne je odšel glavni nadzornik kamenoloma Almadi v pisarno upravitelja, da bi prejel denar za izplačilo mezd delavcem. Spremljal ga je delavec, ki je nosil s

seboj več zabojev dinamičnih patron, približno 25 kg. Zaradi dežja zadnjih dni so bile dinamične patrone vlažne in eden izmed delavcev, ki je stanoval v bližini pisarne v neki baraki, je te patrone odnesel v svoje stanovanje ter jih položil na peč, da bi se posušile. Ko so se vlažne patrone posušile, je došlo do eksplozije, ki je vse poslopje porušila do tal. Sedem delavcev, ki so bili v baraki, je bilo ubitih, dočim sta bila dva težko ranjena. Eden izmed težko ranjenih delavcev je na prevozu v cesješko bolnico umrl, dočim se za drugega še ne ve, ali bo ostal pri življenju. Lažje ranjenih je bilo še več drugih delavcev. Ponesrečence so mogli šele po dolgem trudu izvlačiti izpod razvalin. Oblasti so takoj uvedle preiskavo, kdo je zakrivil nesrečo in kdo je zanj odgovoren. Strašna nesreča je izzvala v vsej okolici mnogo sočutja.

d **Lepa pevška prireditelja koroških Slovencev v Borovljah.** Minulo nedeljo so pripravili pevski zbori iz Sel, Borovlj, Podlublja, St. Janža, Sveč, St. Jakoba, Loge vasi, Škofič, Bilčova, Hodiš in Kotmare vasi v borovljskem trškem kinu velik koncert. Nastopilo je 150 moških pevcev, fantov in moč, s samimi koroškimi narodnimi pesmimi. Zanimanje med Slovenci po celem Rožu za to prireditev je bilo veliko, da so bile vse vstopnice že teden dni prej razprodane. Celo nemškutarjev je bilo veliko v dvorani. — Pravigo, da Borovlje še niso videle trške dvorane tako polne kot je bila tokrat. O prireditvi čitamo v koroškem »Slovenec«: »Strmela je dvorana, ko se je prvič odgrnil zastor in je naš vrli šentjakaški skupni pevovodja, ki ima v sebi žilico dirigenta mestnih koncertov, s svojo taktirko prvič združil posamezne zборе v skupen nastop. Pričela se je prireditev s himno naše doline »Njav čriez jizaro« in ta mehka melodija se je nehote vkradla v dušo vsakogar, vzbudila v njem sorodno struno in ubrala akord pesmi naše duše. Če kedaj, je občutil naš rod ob tej pesmi silo vezi, ki ga drži z njegovo zemljo njegova narava. Zaslutiti je moral vsakdo sorodnost lepote melodije in zemlje ter uvideti ničevost nasprotja med ljudstvom te doline. V svoji priprostosti in dobrosrčnosti je naš rod po ljubezni vezan na svojo zemljo, čisto trdosrčno, neusmiljeno. »Jes s'm an burn pavr« je bila druga pesem, v njej sled te vezi in rahel občutek nerazumevanja počelja našega kmetiškega rodu od strani visoke politike... Vedeli ste, pevci, da je bila naša prireditev nekak boj z orožjem naše pesmi, boj za samozavest celega našega rodu. Pokazali ste ljudstvu našo bogatijo pesmi in dali svetu najpristnejši dokaz našega samostojnega duševnega življenja. Iz te zavesti vaše se je rodila železna disciplina in skupno naše navdušenje... Razume se, da se tudi mi tokraj meje odkritosrčno veselimo lepega uspeha naših koroških pevcev in jih *vabimo, naj nastopijo tudi pri nas v Celju!* Naj bi znabiti naše Celjsko pevsko društvo takoj vzelo aranžman take prireditve v roke!

Modne čevlje

elegance in kvalitete

le pri št. Strašek, Kovaška 1

d **Ljubljanska Zveza kulturnih društev** je pripravila včeraj »prosvetni dan«. Iz tajniškega poročila je razvidno, da šteje Zveza 327 članic s 66.691 društveniki. Društva razpolagajo s 87 odri in prilično 1.00 diletantov. Gledaliških predstav je bilo 640. Zveza posveča sploh veliko pazno diletantskemu gledališču in je v to svrhu še l. 1928/29 priredila petmesečni dramski tečaj v Ljubljani. Poseben glasbeni odsek snuje pevske zборе, orkestre in tamburaške zборе. V seziji 1927/28 je bilo prirejenih 255 filmskih predavanj. V Zvezi je 54 ljudskih knjižnic. Vsa druga poročila so tudi kazala, da se v Zvezi dejansko mnogo dela. Želimo še nadaljnjih častnih uspehov!

d **Popravila gramofonov** izvršuje Anton Lečnik, Celje, Glavni trg. 105

„Naš zakon je srečen,“

pravi mlada gospa Mica. „Zmeraj imam časa za svojega moža, tudi ko se pere perilo. Jed je vedno ob času gotova, ker RADION pere perilo sam.“

Varuje perilo!

d **Človeško življenje** obstoji iz samih malih priložnosti, ki naj bodo kar najbolj ugodne. — Vsaka poedina bo za Vas lepša, če se ne mučite. — Za pranje vzemite torej SCHICHTov »RADION«.

d **Prvovrstna in sigurno kaljiva semena vseh vrst**, poljska kot vrtna se dobe pri tvrdki Anton Fazarinc, Celje.

d **Najvažnejša, četudi ne najnovejša vest je**, da se perilo namoči čez noč v raztopini ŽENSKÉ HVALE, nato pa se izpere s SCHICHTovim TERPENTINovim MILOm. — Varujte se ponaredb!

Lacromel, sigurno sredstvo proti kašlu, kataru, prehladu, influenci, kroničnem zapaljenju, bronhitisu itd. Dobiva se v vseh lekarnah. Proizvaja lekarna ARKO, Zagreb, Ilica br. 12.

Dr. E. Mejak:

Celjska legija dobrovoljcev na Koroškem.

(Spominska črtica ob desetletnici koroških osvobodilnih bojev.)

(Dalje.)

Legionarji — dobrovoljci so bili: Makso Deteček iz Celja, Lujo Čančar iz Celja, Leopold Šparhagl iz Teharja, Franjo Seručar iz Celja, Ahtik Iv. iz St. Jurja ob T., Mejak Ervin iz Celja, Martin Novak iz Šoštanja, Franjo Vršič iz Celja, Turk Fortunat iz Šoštanja, Erhartič Leo iz Celja, Rebek Anton ml. iz Celja, Rován Ludovik iz St. Jurja pod Kumom, Žgajner Milko iz Blagovne, Terzan Ivan iz Petrovč, Trobej Jože iz Šoštanja, Širca Miljutin iz Celja, Roš Mirko iz Celja, Bizjak Andrej s Polzele, Flais Jože iz Žalca, Sancin Savo iz Celja, Maršič Robert iz Braslovč, Omladič Filip iz Braslovč, Vavpot Lovro iz Slovenjgradca, Pristovšek Stanko iz Žalca,

Ferlež Ivan iz St. Jurja ob i. ž., Tomšič Stanko iz Celja, Modic Slavo in Modic Stanko iz Celja, Šribar Ivan iz Sp. Hudinje, Rojnik Ivan iz Braslovč, Praprotnik Stanko iz Mozirja, Štante Jernej iz St. Jurja ob i. ž. in Rataj Leo iz Braslovč.

Prišedši z vlakom v Rečico ob Paki, smo tu dobili vozove za prevoz moštva, provijanta in prtljage. V Mozirju smo se ustavili pri »pošti«, kjer nam je gospa Goričarjeva iz prijaznosti pogrela guljaš-konzerve in prispevala k našem obedu večjo množino krompirja.

Okrog 17. ure smo dospeli navdušeno pozdravljeni od domačinov v Ljubno in smo se tam nastanili v veliki gostilniški sobi g. Benda, kamor nam je občina hitro dostavila slamo za ležišča; pred hišo pa si je v kratkem času uredil kuhinjo naš kuhar Čebular.

Orožništvo je medtem informiralo našega poveljnika o situaciji, nato so se pa takoj pripravili prostori za poveljstvo in tren odseka Ljubno ter je še isti večer stopil naš poveljnik v telefonsko zvezo z obmejnimi poveljstvom za vzhodno Koroško (koroški odred) s sedežem v Šoštaniu, kojemu je stal na čelu do 23. maja 1919 polk. Drag. Popović, od tega dne naprej pa generalštabi polk. Ljubomir Marić.

Temu poveljstvu je bila naša legija v taktičnem pogledu neposredno podrejena, vsem trupam na ozemlju Dravske diviz. oblasti pa je poveljeval kmtd. drav. diviz. oblasti general Smiljančič.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 75.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 9.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

skladišče medpotoma v raznih krajih
Koroške.

Drugi dan 12. maja je legija dobila od poveljstva v Šoštanju točna navodila, iz katerih je bilo posneti, da ima naš oddelek (odsek Ljubno) začasno nalogo, varovati koroško - štajersko mejo, zadržati in braniti vsako prodiranje sovražnika v prostoru med Staknetskim vrhom (13 km severo-zapadno od Šoštanja) do Slemenca (1320 metrov) nad Solčavo in v to svrhu držati tudi zvezo na desnem krilu z ljubljanskim peš. polkom na Belanskem vrhu, na levem krilu pa s skupino podpolk. (sedaj generala in velikega župana v Skoplju) Naumovića na Pavličevem sedlu.

Kdor pozna omenjeni teren, bo moral pritrditi, da je bila naša naloga obsežnain prav težka, to še zlasti z ozirom na našo maloštevilno četo, pri kateri je odpadlo več mož na preskrbo provijanta, za pisarniško in ordo-nančno službo.

Na tem mestu bodi omenjeno, da smo bili iz Šoštanja opozorjeni tudi na to, da ni znano, če sovražnik nas ligijonarje smatra za člane regularne vojske in da utegne biti torej vsak legijonar, ki bi prišel v ujetništvo avstrijskih čet, tam takoj usmrčen in da moramo biti vsled tega še prav posebno oprezni v službi.

V izvršitev dane nam naloge je poslalo naše poveljstvo nekaj dni in to do 17. maja več patrolj direktno iz Ljubnega v predkazani nam teren. Od 18. maja dalje pa do ofenzive jugoslov. čet so bile na 4 točkah v tem terenu postavljene stalne straže po 16 mož, ki so morale med seboj in na desno z ljublj. p. p., na levo s skupino Naumović držati zvezo ter biti potom ordonanc v stiku s poveljstvom na Ljubnem. (Dalje prihodnjič.)

Dokumenti za carinjenje blaga.

Iz gospodarskih krogov se čujejo opetovano pritožbe radi postopka železniške uprave odnosno carinsko-železniških posrednikov pri carinjenju blaga. V večini primerov pa so stranke same krive nastalih neprilik in škod. Da se preprečijo v bodoče slične neprilike in škode, je izdal komercialni oddelek Generalne direkcije državnih železnic važno okrožnico, na katero opozarjamo vse interesente. Okrožnica se glasi:

»Člen 15. mednarodne železniške konvencije predvideva, da ima železnica med potjo vršiti vse formalnosti,

ki jih predpisujejo carinske in druge oblasti glede carinjenja, kontrole in pregleda blaga. Da bi mogla železnica zadostiti temu predpisu, določa člen 13 navedene konvencije, da je pošiljatelj obvezan, da priklopi tovrstnemu listu vse dokumente, ki so potrebni za izvršitev formalnosti pri carinjenju blaga. Po istem členu je odpošiljatelj odgovoren za vse posledice, ki bi nastale radi pomanjkanja ali nepopolnosti odnosno nepravilnosti potrebnih dokumentov. Med omenjene listine spadajo tudi spričevala o izvoru, na podlagi katerih se blago carini po minimalnih stvkih carinske tarife. V nekaterih primerih se je dogodilo, da so bile pošiljatve blaga vsled pomanjkanja izvornih izpričeval carinjene po maksimalni carinski tarifi, proti čemur so se transportanti pritožili.

Take pritožbe so stvarno neutemeljene, ker je carinjenje po maksimalni tarifi posledica neizpolnitve predpisov po členu 13. mednarodne železniške konvencije. Železnica nima nikake zakonite podlage, da bi v primeru pomanjkanja izvornih izpričeval obveščala odpošiljatelja, prav posebno pa nobene obveznosti za obveščanje prejemnika, ki tako dolgo ni vstopil v prevozno pogodbo, dokler ni izkupil tovrstnega lista, ter za čas takega zadrževanja carinjenja računa eventualno stojnino za vagone. V takih primerih bi lahko transportanti brez nalnega ugovarjali plačanju stojnine in se sklicevali baš na člen 13 § 2 in člen 15 § 1 mednarodne železniške konvencije.

Zbornica za TOI opozarja interese, da v vseh primerih, kadar v tovrstnem listu ne predpišejo posebnih odredb glede posredovanja pri carinjenju pošiljatve, zahtevajo od svojih dobaviteljev, da priložijo tovrstnemu listu vse dokumente, ki so za pravilno carinjenje dotične blagovne pošiljatve potrebni.

Štefan Strašek

čevljarška delavnica, Celje, Kovaška ulica
priporoča svojo veliko zalogo tovarniških čevljev in čevljev lastnega izdelka. Priporoča se gg. učiteljem in uradnikom. Naročila po meri. Popravila točna. Oddaja tudi na obroke. Ravnokar dospeli ortopedski čevlji za bolne noge (ploščnate noge) itd.

Trgovska oprava

(stelaže in pudni) za trgovino z mešanim blagom se radi opustitve trgovine prod. Naslov pove iz prijaznosti uprava „Nove Dobe“ v Celju. 2-2

Premog iz vseh rudnikov
prvovrsten
dobavlja in do-
stavlja trgovina
Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Učenec

s primerno šolsko izobrazbo, ki ima veselje do specerijske trgovine, se sprejme. Naslov v upravi. 2 2

Gramofon (Edison)

še nov, se radi odhoda, takoj poceni prod. Pogleda se lahko v upravi lista.

Proda se

otroški voziček

(Brenabor), po ugodni ceni. Pogleda se pri g. Iv. Strelec, tapetarju v Celju, Samostanska ul.

Dobro ohranjen klavir

se poceni prod. Vpraša se Vila Savinja II. nad. desno. 2 2

Kupim

enodružinsko hišo v mestu ali 10—15 minut oddaljeno. Ponudbe na upravo pod šifro »Hiša«.

Krapov zarod

(Karpfensetzlinge) 100 kom. po 40 Din oddaja oskrbnitvo graščine Noviklošter, Št. Peter v Savinjski dolini.

Proda se

politirano pohištvo (spalnica) v vili »Savinja«, II. nadstr. desno. 2-1

Kupim

stelaže in pulte. Ponudbe na upravo.

Otroški voziček

se poceni prod. Mici Sovič, Gaberje št. 70. (Poleg tovarne Westen).

Prodam.

Posestvo, 12 oralov zemlje, 6 oralov gozda, 3/4 ure iz mesta na malem hribu, zelo sadovno, se takoj prod. Cena se pojzve v Celju, na Bregu št. 9. pri čevljarju g. Šlausu.

Posestvo se prod

arondirano z vilo vred za 70.000.— Din. Oddaljeno samo pol ure od celjskega kolodvo- ra. Polovica kupne cene se plača takoj, ostalo po domenku. Naslov v upravi.

Zahvala.

Povodom smrti našega ljubljenelega moža, očeta, gospoda

Gotharda Novak

lončarskega mojstra

se tem potom vsem, ki so nam stali v bridkih trenutkih ob strani, prirčno zahvalujemo.

Posebno se zahvalujemo Gasilnemu društvu v Gaberju za spremstvo na zadnji poti, stanovskim tovarišem in vsem, ki so darovali krasno cvetje in vence ter pokojnika spremili k zadnjemu počitku.

GABERJE, dne 5. maja 1929.

Žalujoči ostali.

Pupilarnovarni zavod

Južnoštajerska hranilnica Celje

v lastni hiši, CANKARJEVA CESTA ŠTEVILKA 11, nasproti pošti.

Telefon št. 99.
Brzjav:
JUŽNOŠTAJERSKA

Sprejema vloge in jih obrestuje po kolikor najvišji obrestni meri.

Poštno hranilnični račun št. 10.727

Za neomejeno varnost vlog jamčijo ustanovni kraji:
Gornji grad, Sevnica, Šmarje pri Jelšah, Šoštanj, Vransko in rezervni zaklad.

Daje hipotekarna posojila in vsakovrstne druge kredite pod zelo ugodnimi pogoji.

Otvorja tekoči račun za vloge in posojila.

Ustanovljena leta 1889 od okrajev:
Gornji grad, Sevnica, Šmarje pri Jelšah, Šoštanj, Vransko.